

ੴ

ਗੁਰਬਾਨੀ ਵਿਚਾਰ

GURBANI CONTEMPLATION

117

ਸਿਮਰਨੁ

SIMRAN

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ, ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ, ਵਸੈ ਮਨਿ
ਆਇ

By remembering God, thy calamity shall be averted,
and all the joys shall come and abide within thy mind

ਭਾਗ - 8

PART - 8

‘KHOJI’

ਭਾਗ-8

ਉਂਜ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ — ਪਰ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਮਹੱਤਤਾ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਦਰਸਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਉਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ —

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਧਾਖੁਰ ॥
ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖੁਰ ॥

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥

(ਪੰਨਾ-੨੬੨)

—ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੇਕ ਲਾਭ ਦੱਸਕੇ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ —

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

(ਪੰਨਾ-੨੬੨)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ — ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਇਕੋ ਕ੍ਰਿਆ ਨਾਲ

1. ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਕਲੇਸ਼, ਸੰਤਾਪ ਆਦਿ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
2. ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸੁਖ-ਅਨੰਦ-ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

SIMRAN (WORD CONTEMPLATION)

Part-8

Whereas, in the entire *Gurbani*, *Simran* has been praised - but in the *Sukhmani Sahib Bani*, laying special emphasis, importance and praise of *Simran*; **the need to practice *Simran* has been especially stressed and specifically instructed** -

Remember, remember God. By remembering Him thou shall attain peace and wipe out from within your body strife and anguish. Remember the praise of the Lord, Who Fills the world alone.

Numberless persons utter Lord's various Names. The Vedas, Purans and Simirtis of Pure Word are the creation of the One Word of the Lord's Name.

He who treasures up even a particle of God's Name in his heart, that, his praises cannot be recounted. 262

Along with this, after stating numerous benefits of doing *Simran*, the *Simran* has been told to be the treasure house of all comforts.

By the Lord's meditation, man enters not the womb.

By the Lord's meditation, the torture of death flees.

By the Lord's meditation, death is removed.

By the Lord's meditation, the enemy keeps away.

By remembering the Lord no obstacle is met.

By the Lord's meditation, man remains watchful night & day.

By the Lord's meditation, fear overtakes not.

By the Lord's meditation, sorrow troubles not.

Lord's meditation is attained in the holy company of saints.

All the wealth, O Nanak, are in God's love. 262

According to *Gurbani*, in this way - **with the single act of *Simran*.**

1. All types of suffering, anguish, worries, etc. get erased.
2. All types of physical, mental and spiritual comforts, bliss, salvation is attained.

3. ਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਮੋਲਿਕ ਦਾਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।
4. ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਹੀ-ਮੰਡਲ ਦੇ ਗੁਝੇ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਭਾਵੇਂ ਸਾਡਾ ਹਉਮੈਂ-ਵੇੜਿਆ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮੰਡਲ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਮਿਆਂ ਅਥਵਾ ਗੁਝੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ — ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਭਵੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ —

ਸੱਚ ਹਨ !
ਨਿਰੋਲ ਸੱਚ ਹਨ !!
ਅਟੱਲ ਹਨ !!!

ਇਸ ਦੀਰਘ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਹਨ —
ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਦੋ ਮੰਡਲ ਹਨ -

1. ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ ਜਾਂ ਸਚਖੰਡ
2. ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ

ਆਪੀਨੂੰ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੂੰ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥
ਦੁਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੬੩)
ਇਹ 'ਅਨੰਤ ਕੁਦਰਤ' ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ 'ਇਲਾਹੀ ਕਵਾਉ' ਦੁਆਰਾ ਸਾਜੀ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ' ਦੇ ਸਰਬੱਗ ਅਸੂਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ —

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

(ਪੰਨਾ-੧)

ਇਲਾਹੀ 'ਹੁਕਮ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਮੰਡਲਾਂ ਦੇ ਅੱਡਰੇ-ਅੱਡਰੇ—

ਨਿਯਮ
ਕਾਨੂੰਨ
ਕਰਮ-ਕ੍ਰਿਆ
ਗੁਣ-ਅਵਗੁਣ
ਰੰਗ-ਰਸ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਵੈਪਨਾਵਾਂ

3. All the invaluable gifts of the Divine world are bestowed.
4. Through self-realized awareness, the knowledge of the **hidden secrets** of the Divine world are illuminated.

Even though our **ego ridden ignorant mind does not understand** or believe these miracles of the Divine world or the hidden secrets, but the **lesson of intuitional knowledge and revelation** found in *Gurbani* -

is the truth!
the absolute truth!!
is permanent!!!

To understand this difficult topic, some views are presented below -

Creation can be divided into two worlds.

1. The Spiritual Realm or the world of Truth
2. *Mayaci*/Materialistic World

*The Lord of Himself created Himself and assumed Himself the Name.
Secondly, He made the creation and seated therein, He beholds it with delight.*

463

This 'Infinite Creation' has been brought into being by the Timeless Creator through the '**Spiritual Word**' and it continues to exist in accordance with the omniscient laws ordained by '**Divine Will**'.

*By the Lord's Will bodies are produced. His Will cannot be narrated.
By His Will the souls come into being and with His Will greatness is obtained.
By His command the mortals are made high and low and by His written command they obtain woe or weal.
Some obtain gifts through His Will and some through His Will are ever made to wonder in transmigration.*

1

According to '**Divine Will**' both these worlds have their separate -

customs
laws,
routine,
virtues and sins,
hue and pleasure,
love attitudes,

— ਆਦਿ ਹਨ ।

‘ਆਤਮ-ਮੰਡਲ’ ਅਥਵਾ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ‘ਨਿਰੰਕਾਰ’ ਆਪ ਵਸਦਾ ਹੈ ।

ਸਚਖੰਡ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੮)

ਇਹ ‘ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ’ ਕੋਈ ਦਿਸਣਹਾਰ ਮਾਇਕੀ ਟਾਪੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ-ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸਮਾਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਥੇ ‘ਇਲਾਹੀ’

ਪ੍ਰੀਤ

ਪ੍ਰੇਮ

ਰਸ

ਚਾਉ

ਸੁਖ

ਅਨੰਦ

ਰੁਣਝੁਣ

ਜੀਵਨ ਰੌ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਦਰ-ਕਰਮ

ਬਖਸ਼ਿਸ਼

ਸ਼ਬਦ

ਨਾਮ

— ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ਹੈ । ਇਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ‘ਆਤਮ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼’ ਵਿਚ ਪੁੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ‘ਗੁਰਮੁਖਿ’ ਰੂਹਾਂ —

ਅਨੰਤ ਆਤਮ ਸੁਖ

ਬਿਸਮਾਦੀ ਮਹਾਂ-ਰਸ

ਬਿਸਮਾਦੀ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ

ਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮ-ਸਵੈਪਨਾਵਾਂ

— ਵਿਚ ਆਪਣੇ ‘ਨਿਰੰਕਾਰੀ-ਪ੍ਰੀਤਮ’ ਦੀ ਨਿੱਘੀ-ਹਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਅਨਹਦ-ਵਿਸਮਾਦੀ-ਰੰਗ-ਰਸ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ —

ਮਾਈ ਗੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਰਾਦ ॥

(ਪੰਨਾ-੧੨੨੬)

- etc. are.

In the ‘Divine Realm’ or Sachkhand (Realm of Truth) the ‘Formless Lord’ Himself abides.

In the Sachkhand abides the Formless Lord.

This ‘Divine Realm’ is not some *Mayaci* worldly island/place that can be seen, instead it is that **wonderous plane or state of self-realized awareness** where ‘Divine’ -

love

affection

pleasure

joy

comfort

bliss

heavenly music

life current

illumination

Guru's grace

merciful glance

blessing

Word

Naam

- is completely encompassing and omnipresent. Here in the Formless Lord's ‘Divine Light’, evolved ‘*Gurmukh*’ souls experience -

eternal Divine peace

supremely wondrous pleasure

infinite rapturous music

Divine love within-self -

and in the ‘warm-presence’ of their ‘Formless-Beloved’ enjoy the infinite-wonderous hue-rapture -

O my mother, I am wonderstruck to see my Lord. My soul is bewitched by the unstruck melody, wondrous is whose relish.

ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਤਿ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗ ਭਿੰਨੀਆ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੪੫)

ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੩੬)
 ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੩੨)

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦੇਸ ਨੂੰ 'ਮਾਇਆ' ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਉਗੁਣ 'ਪੋਹ' ਨਹੀਂ
 ਸਕਦੇ —

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥
 ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ-ਕਾਰ ਦੁਖ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੧੯)
 ਗੂਝੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥
 (ਪੰਨਾ-੬੭੩)
 ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਗੀਐ ॥
 ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਗੀਐ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੩੧)

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥
 ਦੁਖ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੩੪੫)
 ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਜੀਵ 'ਮਾਇਆ' ਦੇ
 ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਕੇ 'ਮੈਂ ਮੇਰੀ' ਅਥਵਾ 'ਹਉਮੈ' ਵਿਚ ਵਿਚਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪੋ-
 ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ-ਰੰਗਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਦੇ ਹਨ —

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੬੬)
 ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੬੪੩)
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੧੭੬)
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥
 ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥ (ਪੰਨਾ-੭੬੧)
 ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥
 ਝੁਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥
 ਪੂਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੫੩)

*There ever is bliss and merry-makings and resound there, the celestial strain.
 Meeting together, the holy men sing Lord's praises and hail victory to the
 Master. Meeting together, the saints sing the Lord's praises, drenched in the Nectar
 of His love and affection and become acceptable to their Spouse. 545*

*Divine music and the Divine music plays to the accompaniment of the air of the
 musical instruments. My soul and my soul are imbued with the love of my Darling
 Beloved. 436*

*Thy servant, O Lord, is intoxicated with Thy elixir. He, who obtains the treasure of
 the Nectar of love, forsakes it not to go elsewhere. 532*
 The abode of the Formless Lord cannot be affected by Maya and its vices -

*Never even the hot wind touches him who is under the protection of the Supreme
 Lord. On my four sides is the Lord's circle, so pain afflicts me not O brother. 819*

*With the inner fire the world is being consumed but, the Lord's devotee, mammon
 clings not. 673*

*Shed thou thy self-conceit, fall at the God's feet and hold fast to that Lord's skirt.
 The heat of the ocean of fire, affects not him, who longs for the Lord's protection.
 531*

Begumpura is the name of the town. At that place there is no pain or worry. 345

Opposed to this in the three-attributes *Mayaci* world, human beings **submitting**
 to '*Maya*' dwell in the 'me-mine' or '**ego-consciousness**' according to each other's
mental-hue, perform deeds and face consequences.

In pride he becomes true or false. In pride he reflects on virtue or vice. 466

*Aflame in ego, the mortal is burnt to death and, straying in duality he at last comes
 to the Guru. 643*

**Involved in worldly affairs, this mind does evil deeds. Beguiled in Maya it
 ever bewails.** 1176

**Practicing egoism, the mortal is bound in bonds and involved in the affairs
 of mammon, he is born in hell and heaven.** (Page-761)

*In lust, wrath and wealth, thy mind is engrossed. Because of secular love in thy
 mind, thou art awake in falsehood and sin. Thou have amassed the capital of vice
 and greed. 153*

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥

(ਪੰਨਾ-੭੦੨)

ਇਹ ਮਾਇਕੀ ਕਾਇਨਾਤ 'ਸਵੈਭੰਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ 'ਕ੍ਰਿਤ' ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ 'ਹੁਕਮ' ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਮਾਇਕੀ 'ਵਡ ਖੇਲ ਤਮਾਸ਼ੇ' ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 'ਪੰਜ ਬਟਵਾਰੇ' ਅਥਵਾ— ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਹੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਅਥਵਾ ਅਉਗਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ —

ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥

ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੬੫)

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨੬੧)

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੬੮)

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੁਝਹਿ

ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੬੦੦)

ਇਹ 'ਮਾਇਕੀ' ਨੀਵੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਉਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ —

ਈਰਖਾ

ਦਵੈਤ

ਵੈਰ

ਵਿਰੋਧ

ਨਿੰਦਾ

ਚੁਗਲੀ

ਸਾੜਾ

ਕੁਲਝਣਾ

ਦੁਖ

ਕਲੇਸ਼

ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਕਾਰ

My erring soul is entangled in worldliness (Maya). I tie myself down with whatever deeds I do under the influence of greed. 702

This worldly 'Creation' has not come into existence on its own. This is a creation of the Formless Lord which is functioning according to His Will.

To make this *Mayaci* 'grand drama spectacle' interesting and attractive/enticing, the 'five thieves' namely lust, anger, greed, attachment and ego--came into existence with their baser tendencies or vices -

One God, the mother, has given birth to the five sons and setting afoot the play of the four sources of creation like the earth-born, etc.; has created the world.

865

The Creator has attached Maya and worldly love to this mind. Enacting this law, He has created the world.

1261

Enmity, strife, lust, wrath, worldly love, falsehood, sin, excessive greed and deceit.

In their ways man has passed away many lives.

O Lord, redeem Nanak, by showing Thine mercy.

268

Within this body dwell the five thieves

Lust, anger, greed, attachment and pride.

They plunder Nectar, the apostate knows it not and none hears the complaint.

600

These 'Mayaci' baser tendencies are the main cause of all our vices from which -

jealousy

duality

enmity

confrontation

slander

back-biting

burning within

impatience

sufferings

agony/torment

sins

ਝੂਠ
 ਡਰ
 ਫਰੇਬ
 ਚਿੰਤਾ
 ਸ਼ੱਕ
 ਬੇਈਮਾਨੀ
 ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ
 ਮੈਂ-ਮੇਰੀ
 ਨਫਰਤ
 ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ

— ਆਦਿ ‘ਅਸੁਰੀ ਅਉਗੁਣ’ ਉਪਜਦੇ ਹਨ ।

‘ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੇ ਫਲੁ ਖਾਇ’ — ਦੀ ਪੰਗਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਮੋਹ-ਮਾਇਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਕੇ ‘ਹਰੀ’ ਨੂੰ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਥਵਾ ਉਸਦਾ ‘ਸਿਮਰਨ’ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਟੱਲ ਅਸੂਲ — ‘ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈਂ ਪਾਇਆ’ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਉਗੁਣ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਦੇ ਹਾਂ ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸੀਂ ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਉਸਦਾ ‘ਸਿਮਰਨ’ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਇਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੇ ‘ਦੈਵੀ ਗੁਣ’ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ —

ਸਤ
 ਸੰਤੋਖ
 ਦਇਆ
 ਧਰਮ
 ਖਿਆ
 ਨਿਮਰਤਾ
 ਪਿਆਰ
 ਇਤਫਾਕ
 ਸੇਵਾ-ਭਾਵ
 ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਮਿਤਰਤਾ
 ਸ਼ਾਂਤੀ
 ਹਮਦਰਦੀ

falsehood
 fear
 frame-up
 worry
 suspicion
 treachery
 selfishness
 me-mine
 hatred
 quarrels
 - etc., ‘satanic vices’ mushroom.

Per the (*Bani*) line ‘As is the company it associates with, so is the fruit it eats’- when we become subservient to *Maya*-attachment, we **forget the Lord, or not do His *Simran***, we then come under the *Maya*’s eternal law of ‘what you sow so shall you reap’, **commit sins and suffer consequences.**

On the other hand, participating in the *Sadh Sangat*, we **remember God** or do His ‘*Simran*’; then our mind becomes **sub consciously aware and all the ‘Divine virtues’ come and reside within us, i.e., like -**

truth
 contentment
 mercy
 discipline
 forgiveness
 humility
 love
 unity
 service-sentiment
 others before self
 friendship
 peace
 compassion

ਧੀਰਜ
ਵਿਸ਼ਵਾਸ
ਨਿਮਰਤਾ
ਮਿਲਵਰਤਣ
ਆਪਾ ਵਾਰਨਾ
ਪ੍ਰੀਤ
ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ
ਚਾਉ

endurance
faith
humility
co-operation
self-sacrifice
endearment
love
relish
joy

—ਆਦਿ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਹਰੀ’ ਨੂੰ ‘ਭੁਲਣਾ’ ਹੀ —

ਸਾਰੇ ਮਾਇਕੀ ਅਉਗੁਣਾਂ ਅਥਵਾ ਦੁਖ-ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਹੈ ।

ਅਤੇ ਹਰੀ ਨੂੰ ‘ਯਾਦ ਕਰਨਾ’ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ‘ਸਿਮਰਨ’ ਹੀ —

ਸਾਰੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਅਥਵਾ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਸੋਮਾ ਹੈ ।

ਦੂਖ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ

ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੧੩)

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ

ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੩੮੩)

ਦੁਖ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਯਾਵੈ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥

(ਪੰਨਾ -੯੮)

ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਸੁਣਦਿਆਂ ਅਥਵਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਚੇਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਮਾਇਕੀ ਖਲਜਗਣ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਇਸ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ —

1. ਸਾਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ੍ਰੀਵ ਭੇਦਾਂ ਅਥਵਾ ‘ਤਤ’ ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਨਿਸਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।
2. ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਢਾਲਦੇ, ਅਥਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦੀ ।
3. ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫੀ

- etc.

Hence ‘forgetting ‘God’ is the main reason - for all the Mayaci evils or pain and suffering. And ‘remembering God’ or His ‘Simran’ is the main source of all Divine virtues or comforts.

Then alone man is in pain when he forgets the Lord. Peace wells up when the Lord is remembered.

813

When I forget Thee, then everyone becomes my enemy, and when I remember Thee, then serve me they all.

383

Then alone the man is in pain when he forgets God. Afflicted with hunger he run about in many ways.

By remembering the Name, he is always at ease. He alone receives the Name, whom God the Merciful gives.

98

The surprising thing is that despite reading, listening and being in the *Sangat* of *Gurbani*, **no positive change comes** into our life. Even doing all this, **we are still absorbed in the Mayaci** (worldliness/materialism) **quagmire.**

The main reason for this is -

1. We do not have full faith in the **intrinsic secrets or essence** of *Gurbani*.
2. We do not internalize the messages of *Gurbani* **in our lives and do not see the need to practice these.**
3. **We believe** that doing *Gurbani*’s *Paath* (reading) itself is more than enough for us.

ਹੈ, ਇਸਦੀ ਕਮਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਾਰਮਿਕ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ।

4. ਜੇ ਅਸੀਂ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਪਰੇ ਜਿਹੇ ਮਨ ਨਾਲ, ਠਾਠਾ-ਬਾਗਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਨੂੰ ਤੱਸਲੀ ਦੇ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ।

5. ਅਸੀਂ 'ਨੁਸਖਾ' ਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਨਹੀਂ ।

ਪੂਛਤ ਪਥਿਕ ਤਿਹ ਮਾਰਗਿ ਨ ਧਾਰੈ ਪਗਿ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਦੇਸ ਕੈਸੇ ਬਾਤਨ ਸੇ ਜਾਈਐ ॥
ਪੁਛਤ ਹੈ ਬੈਦ ਖਾਤ ਔਖਧਿ ਨ ਸੰਜਮਸੈ,
ਕੈਸੇ ਮਿਟੈ ਰੋਗ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥
ਪੁਛਤਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਹੈ ਕਰਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਕੈ,
ਰਿਦੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜਾ ਬੁਲਾਈਐ ॥
ਗਾਇ ਸੁਨੈ ਆਖੈ ਮੀਚੈ ਪਾਈਐ ਨ ਪਰਮ ਪਦੁ,
ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਗਹਿ ਜੋ ਲੋ ਨ ਕਮਾਈਐ ॥ (ਕਬਿਤ ਭਾ. ਗੁ.-੪੩੯)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਢਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ —

1. ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਕਰਨੀ ।
2. ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥
ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨)

ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਅਵਰਿ ਕਾਜ' ਵਿਚ ਹੀ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਨਿਜੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਮਾਈ — 'ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ' ਵਲੋਂ ਅਨਜਾਣ, ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਤੇ ਮਚਲੇ ਹੋਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

ਜੇ ਕਦੀ ਅਸੀਂ ਸਤਿਸੰਗ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਇਕੀ ਗਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ !!

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੯੫)

ਜੇਕਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੇ-ਸੁਚੇ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ 'ਉਪਦੇਸ਼' ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ —

“ਸਿਮਰਨ”

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥

(ਪੰਨਾ-੬੮੪)

ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਸੁਣਦਿਆਂ, ਪਰਚਾਰ

and its **practice** is the responsibility of some other religious people.

4. Even if we are doing 'Simran', it is done half-heartedly, more of a show to satisfy the mind.

5. We only keep reading the prescription, we **do not use the prescription.**

Just as a wayfarer asks the way, but does not take a step in that direction, how can you reach the Beloved's abode by mere talk?

Just as someone asks the doctor for a cure to his disease, but does not eat the medicine, how can his disease be cured and how can he experience peace?

When asked, says she is married, but her actions are that of a divorcee.

With a heart full of sin, how can she expect to please her husband.

*Singing-listening (God's praises) with closed eyes, supreme bliss is not **achieved, until the Guru's teaching is not embraced and practiced.*** KBG 439

In *Gurbani* the seeker is repeatedly urged to practice the following fundamental instructions -

1 **Participating in Sadh-Sangat**

2 **Doing Simran**

*Other works are of no avail to thee. **Joining the holy company of saints, contemplate over the Name alone.*** 12

But we have become so engrossed in 'Other Works' that we have become ignorant, careless and even knowingly ignore 'repeat only the *Naam*' advice.

Even if we ever attend *Satsang*, it is **for the fulfillment of our Mayaci needs.**

Out of millions, hardly anyone is a servant of God; all others are but traders. 495

If we have **ignored or become careless** from the *Gurbani's* most sublime-truthful and **vital instruction**, it is the "Simran"

*O saints, this world is gone astray in doubt. **It has forsaken the meditation of the Lord's Name & has sold itself to worldly attachments.*** 684

This is the reason that despite reading, listening and preaching *Gurbani*

ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਾਡਾ ਮਾਇਕੀ, ਮਾਨਸਿਕ, ਪਰਮਾਰਥਿਕ ਅਰਥਾਤ—ਸਮੁੱਚਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਝੂਠੀ ਮੋਹ-ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹੋ ਕੇ ਨਿਘਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ —

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੩੩)

ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥(ਪੰਨਾ-੧੦੮੮)

ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਸਾਖੀ ਇਉਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ —

ਕੋਈ ਭੋਲਾ ਭਾਲਾ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਹਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਇਕ ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਰੱਤਾ ਸਾਧੂ ਉਥੋਂ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੇ ਖੂਹ ਤੇ ਆ ਕੇ ਪਾਣੀ ਮੰਗਿਆ । ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ-ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੋ ਕੇ ਉਸਦੀ ਲੱਸੀ ਬਣਾਕੇ ਸਾਧੂ ਨੂੰ ਪਿਆਈ । ਸਾਧੂ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਭੁੱਖ ਤੇ ਪਿਆਸ ਮਿਟਾਈ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ । ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸਨੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਠਾਕੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਵਾਹਿਗੁਰੂ !! ਵਾਹਿਗੁਰੂ !!! ਕਹਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਪਦਾ ਰਹੁ, ਫਿਰ ਦੇਖ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਫਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ।

ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਅ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ । ਦਿਨ-ਰਾਤ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ, ਰਿਧੀਆਂ-ਸਿਧੀਆਂ ਫੁਰ ਪਈਆਂ, ਉਸਦੀ ਖੇਤੀ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਫਲਦੀ । ਉਸਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਸਾ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਂ-ਜਾਏ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ ।

ਜਦ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਕਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦਿਲ-ਟੁੰਬਵਾਂ ਜਵਾਬ ਸੀ —

'ਜੇ ਮੈਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਦਾ ਹਾਂ !'

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ— 'ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ' ਵਾਲਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਆਤਮਿਕ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਸਾਡੇ ਅਖੌਤੀ ਧਾਰਮਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਸ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੀ ਜਗਿਆਸਾ ਵਿਚ ਇਹੋ ਅੰਤਰ ਅਥਵਾ ਫਰਕ ਹੈ ।

1. ਉਸ ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਦੇ ਭੋਲੇਪਨ ਵਿਚ ਅਥਾਹ ਸ਼ਰਧਾ-ਭਾਵਨੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਘਾਟ ਹੈ । ਸਾਡਾ ਨਿਸਚਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਓਪਰਾ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਿਆਂ ਦੀ ਲਿਸ਼ਕ ਨਾਲ ਛੇਤੀ ਹੀ ਛਾਂਬੀ-ਮਾਂਬੀ

our, mental, spiritual, etc., indeed - **the whole life, being entangled in the falsehood of Maya-attachment is submerging.**

Being entangled and enmeshed in the love of false occupations, the whole world has perished. 133

Good many waves of desire arise in the mind. How can man be delivered at the Lord's court? 1088

As compared to this, the story of the **practice of Simran** by some blessed *Gurmukh* has been told as follows -

A simple innocent farmer was ploughing his fields. One *Sadhu* (holy man), **imbued in God's Naam** was passing by. He approached the farmer's well and asked for water. The farmer, **with faith and devotion** milked his cow, made 'lasee' (diluted milk with water) and served it to the *Sadhu*. The *Sadhu* was very pleased and said, 'you satiated my hunger and thirst, in return I'm giving you from myself the best thing. Saying this, he made the farmer sit before him and made him repeat three times *Waheguru! Waheguru!! Waheguru!!!* and said that now carry on repeating like this and see what **fruits it will bear.**

Saying this the *Sadhu* left, and the innocent farmer started the **practice** of repeating *Waheguru Naam* as he was told. Day and night doing *Simran* he achieved a state of bliss and miraculous powers; his fields also, with minimum effort flourished more than the rest. His brother enticed his wife away from him, but instead of quarrelling with his brother, he thanked the Lord for making his blood-brother **save him from Maya** (worldly attachment).

When he was asked what would happen if he stopped saying 'Waheguru'; his **heart rendered** reply was -
'If, I stop saying *Waheguru*, **I start dying.**'

In this way his life became a reflection of '**By repeating Thy Name, I live, by forgetting it I die**', with which he achieved spiritual fulfilment.

Between our professed religious life and that of the simple-innocent farmer's desire to know is this internal difference.

1. In the farmers innocence was deep faith and devotion which lacks in us. Our faith or belief is usually superficial and easily disappears with the sparkle of *Maya's* miracles.

- ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
2. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਸਾਧੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ 'ਸਤ' ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆਂ ਤੇ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਨਾਮ ਨੂੰ 'ਅੰਨਿਆਂ ਦੇ ਜੱਫੇ' ਵਾਂਗ ਦਿੜ ਕਰਕੇ ਫੜ ਲਿਆ ਤੇ ਕਮਾਇਆ । ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਸਿਮਰਨ' ਦੀ ਬਾਬਤ ਕਿਉਂ ? ਕਿਆ ? ਕੈਸੇ ? ਦੇ ਭੰਬਲ ਭੂਸਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਅਮੋਲਕ ਸਮਾਂ ਗਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ । ਦਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸਲਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ !
  3. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਨਾਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਘਰੇਲੂ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲ (priority) ਦਿਤੀ । ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਸਿਮਰਨ' ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਇਕੀ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਅਸੀਂ ਮਾਇਕੀ ਰੁਝੇਵੇਂ ਇਤਨੇ ਵਧਾ ਲਏ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਨ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ । ਜੇ ਕਿਤੇ 'ਸਿਮਰਨ' ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਸ ਜਾਂ ਤਰਲਾ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
ਜੈਸੇ ਮਨ ਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਮੈ ਮਗਨ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗ ਕੀਰਤਨ ਮੈ ਨ ਠਹਿਰਾਵਈ ॥ (ਕਬਿਤ ਭਾ. ਗੁ.-੨੩੫)
ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਸਿਮਰਨ ਨੂੰ 'ਪਹਿਲ' ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ —
ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮੁਾਰਿ ਜਨਾ ॥
ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੯੧੩)
ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥
ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੯੬੧)
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥
ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨੨੦)
ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥
ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨)
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥
ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੬੬੨)
  4. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ, ਤਨ, ਬਿਰਤੀ ਇਕ ਅੱਖਰ — 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਇਕਾਗਰ ਕਰਕੇ, ਹੋਰ ਰੁਝੇਵੇਂ ਘਟਾ ਦਿਤੇ । ਪਰ ਅਸੀਂ ਬੋਲੋੜੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਅਥਵਾ ਮਾਇਕੀ ਖਲਜਗਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ।
  5. ਜਿੰਮੀਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ —
ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ (ਪੰਨਾ-੭੮੭)

2. The farmer accepted the *Sadhu's* advice as 'gospel truth' and **like the 'embrace of the blind' he clutched** the '*Waheguru*' Name and practiced it. But we fall into the whirlpool of why? what? How? of *Simran* and throw away our precious time. Due to lack of solid faith, we are engrossed in discussions.
3. The farmer, instead of household problems in his life, gave priority to the advice of the *Sadhu* i.e., the practice of '*Waheguru*' Name. But we '**give priority to our worldly chores in lieu of *Simran***'. We have expanded our worldly commitments so much that **we have no time** for '*Simran*'. **If we ever try to imitate or make an effort** to do '*Simran*', our mind becomes restless.

As the mind becomes totally involved in its daily commitments, it will not settle even in the kirtan together with the Sadh Sangat. KBG 235

There are numerous places in *Gurbani* where we are urged to give 'priority' to *Simran* -

*O man remember thou thy protector, Lord.
Give thou up all other thoughts, O man.* 913

Contemplate thou but One Lord in thy mind and seek but the shelter of the One. Contract thou love with the One Lord. Without Him there is no other place. 961

*O my tongue, sing thou thy Lord's praise. Abandon thou all other relishes.
Sublime is the savour of the Lord's Name.* 1220

*Other works are of no avail to thee. Joining the holy company of saints,
contemplate over the Name alone.* 12

*Says Kabir, hear O mortal, shed thou mental doubts. Contemplate thou only on
the one Name, O mortal, and seek but the One Lord's asylum.* 692

4. The farmer focused his mind and body on the *Simran* of the one Word '*Waheguru*' and reduced his involvement in other chores. But we tend to **increase even more our involvement in unnecessary *Mayaci* chores.**
5. The farmer had internalized this advice -
Why do those who realize that they must depart, make ostentations? 787

ਪਰ ਅਸੀਂ ਖਾਹ-ਮਖਾਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਥਵਾ 'ਵਾਹ-ਵਾਹ' ਦੀ ਖਾਤਰ ਅਪਣੇ ਫਾਲਤੂ ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਮੋਲਕ ਜੀਵਨ ਅਜਾਂਈ ਗਵਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਤਾਕੀਦੀ ਹੁਕਮ ਹੈ —
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ...॥ (ਪੰਨਾ-੧੦੫੪)
 ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥
 ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੩੮)
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਜੁਗਤਿ ਮਿਹਮਾਣਾ ॥
 (ਵਾ.ਭਾ.ਗੁ.-੩੨/੧)

ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪ੍ਰਹੇਜ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਘਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸਾਡੇ ਰੋਜਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ —

ਈਰਖਾ
 ਦਵੈਤ
 ਝੂਠ
 ਫਰੋਬ
 ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ

—ਆਦਿ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਤੇ ਵਰਤ-ਵਰਤਾਰਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਮਾਨਸਿਕ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਹੋਰ ਨਿਘਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਉਗਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੇਜ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਸਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ —

ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ (ਪੰਨਾ-੫੯੫)
 ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥
 ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥
 ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥
 ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥
 (ਪੰਨਾ-੫੪੬)

ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ
 ਛੁਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥ (ਪੰਨਾ-੯੯੦)
 ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੨੮੭)
 ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੩੯)

But we are unnecessarily increasing our wasteful activities just to obtain worldly praise or adulation thus wasting away our precious life.

Gurbani's specific instruction is -

He who becomes resigned to the Guru's will, remains detached. 1054

**O my soul, unite thyself with thy Lord.
 Of no avail is anything else to you.** 238

A Gursikh never lets (God) out of his mind for he knows as a visitor he must leave. VBG 32/1

Abstinence is vital to cure physical and mental diseases. Otherwise the diseases instead of reducing, will keep increasing.

In our daily life -

jealousy
 duality
 falsehood
 fraud
 corruption -

etc., are predominant and rampant, due to which our mental and spiritual life are degenerating. **Without abstaining from these mental vices** our spiritual progress cannot take place -

Nanak as many as are the sins, so many are the chains around man's neck. 595

Why art thou imbued with the love of another? O sinner, none is a friend of thine

*No one shall be thy helper and thou shall forever regret thine deeds.
 With thy tongue thou utterest not the praises of the World Cherisher.
 When shall thy these days come again?* 546

*With great relish thou ever peckest at the bait and art ensnared.
 O fool by what virtue shalt thou escape?* 990

As many as are the joys of the body, as many are the pains which cling to it. 1287

With dirty soul, God's meditation is not performed, nor is the Name obtained. 39

ਇਹੋ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ, ਪਾਠ, ਪੂਜਾ, ਧਰਮ, ਕਰਮ, ਦਾਨ-ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮਲੀਨ ਨੀਵੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਭਰੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕ੍ਰਿਆ, ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ।

ਸਾਡੀ ਕਹਿਣੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਕਰਮ-ਕਾਂਡ ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਭਗਤੀ ਪਾਖੰਡ ਬਣਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ —

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੯੧)

‘ਰਾਮ’ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਜੋ ‘ਭੇਦ’ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਗਿਆਨ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਅਥਵਾ — ‘ਸਾਧ-ਸੰਗਤ’ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਕਠਿਨ ‘ਆਤਮਿਕ ਘਾਲਣਾ’ ਕੋਈ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਜਨ ਹੀ ਘਾਲਦਾ ਹੈ —

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ

ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੧੯)

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੨੯੬)

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੯)

ਐਸੇ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੮੮੬)

ਅਜਿਹੇ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਉੱਚੀ-ਸੁਚੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਨ ‘ਆਤਮ-ਪ੍ਰਾਇਣ’ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਮਨ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਕਹਿ ਉੱਠਦਾ ਹੈ —

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (ਪੰਨਾ-੪੦)

This is the reason that despite of our actively doing a lot of *Path* (*Gurbani* readings), worship, religious-rituals, charity-donation; but **due to our being filled with low-filthy desires, our religious efforts bear no fruit and we do not make spiritual progress.**

Since, **there is difference between our deeds and what we say**, that our rituals and so-called worship **are reduced to the level of hypocrisy.**

Bhagat (devotee) Kabir Ji (expression of reverence) has also written -

All the men utter God's Name, but by such utterance man becomes not one with the Lord. 491

The knowledge of the ‘secret in repeating *Ram*’ (God’s Name) can only come in the *Sangat* of Beloved-*Gurmukhs* or the ‘*Sadh-Sangat*’. The ‘arduous spiritual labor’ of *Simran* is only undertaken by some blessed humble *Gurmukh* -

O Serf Nanak, this is a difficult game only a few know it through the Guru. 219

Let anyone meditate heartily on this Name treasure. In all the ages he shall obtain salvation. 296

Difficult to utter is the True Name.

9

O man, so sweet is the Lord's elixir.

By Guru's grace, some rare one tastes it.

886

In the Sublime-Truthful *Sangat* of such beloved *Gurmukhs* can the mind be ‘**linked with the soul**’. The mind that is colored with the hue of Divine Love, coming into sync., itself gushes out the words -

O my Beloved! I live by contemplating over the Name.

40

—ਚਲਦਾ

- Continued.